

תעודת גמר

ב תלמידים, הציעו כמה מחברי המשק להנהיג פנקסי ציונים מיוחדים, שינתנו לכל מורה שיבוא לעבודה במסגרת ההתנדבות לספר, ואשר בהם ירשום האחראי ל- עבודה את הישגי המורים.

אני והסכתא

ב תלמידי, פוטר אליהו עמר מעבודתו, תה, לאחר שנתגלה כי בילה בחברת אשת מנהלו את היום שנערך מעבודתו באמתלה כי יצא להשתתף בלחיית סבתו.

הווי הקדאי

ב מטולה, נרשמה בקשתה לנשואין של ריטה בת עלי תמר.

שעור לדוגמה

ב חיפה, נמשה ברגע האחרון מן הים צעיר שהתרחק יותר מדי מן החוף, שעה שלמד בחורה כיצד לשחות.

נהג, עצור!

ב תלמידי, נעצר צעיר, שניסה לפתוח דלתות של מכונית במיגרש חניה, הס' ביד כי התכוון רק למצוא מכונית פתוחה, בה יוכל לחכות עד שיחזור הנהג ויסעו ב- טרמפ.

ברוגז

ב נתניה, הסביר אליהו כהן לפקיד ה- שומה מדוע כתב בטופס הצהרת הכני- סותיו המשפחתיות כי אשתו אינה עובדת: "אנחנו כבר לא מדברים למעלה משנה, היא לא אמרה לי שהתחילה לעבוד."

משאלדה

ב ירושלים העתיקה, אשר בית- הדין הדתי את בקשתו של צדיק אחד, לגרש את אשתו ה-42.

המון החלש

ב ירושלים, נזקק שמואל מאיר לעזרה ראשונה, הסביר כיצד זכה לעין נפוחה, שתי שניים שבורות, שפה סדוקה וחבורות על כל הגוף: "הרגזתי את אשתי."

שכירת השיגרה

ב תלמידי, ניסח מנקה החלונות יהוד- דה ברקוביץ שלושה זוגיות של חלונות ראוה, לאחר שהחליט כי עבודתו "חס- רתמתח".

שרות עצמי

ב חיפה, הוזעק שוטר תנועה למקום התנגשותן של שתי מכוניות, מצא ב- הגיעו שברירי כוכית פזורים על הכביש ופקח שהודיע: "תודה רבה כבר הסתדרנו לבד."

המקום הטרויאני

ב יפו, ניסה נער להתגנב אל תוך קולנוע צילי, שם הוצג הסרט הזננה מסרויה, נפל מהסולם ונפצע קשה.

הפרעות עיבוד

ב תלמידי, לאחר שאלפי מבקרים רוי- עשים הציפו את שטח גן-החיות העיר- רוני כתוצאה מביטול דמי הכניסה, סירב הנמר לגעת במוזונו, מרוב התרגשות.

עניין ציבורי

ב ירושלים, הגישו שני תושבי מעברת תלפיות תלונה נגד אביהם, על כי היכה את אמם, טענו כי המכות "גרמו נזק לרכוש משותף."

ציור

כמו בחיים

גבר חסון, בעל פנים שוופות, נראה סוקר השבוע את אולם התערוכות של בית ציוני אמריקה, בתל-אביב, בו הוצגו ציוריו של סני ויינבראוב. היה זה הצייר עצמו, מהי שליחותך באמנות? שאל אותו אחד ה- מבקרים.

סני לא ידע לענות. לאחר מחשבה, השיב כי אין לו כל שליחות. "מגיל הגן אני מד- ציר", הסביר. "זה אצלי עניין של צורך פנימי. את השליחות אני משאיר לציירים אחרים." מסיפון לסיפון. סני, יליד בלטימור ש- בארצות-הברית, חשב להיות מורה לציור. אך אהבתו השניה, הים, קרצה לו. הוא נטש את הרצאות האוניברסיטה על תולדות ה-

"מלח ודלי" של ויינבראוב בלי שליחות

אמנות והספרות, עלה על אניה מסחרית כ- אלחוטאי.

המעבר מסיפון לסיפון, עד לאניות המע- פילים היהודיים, היה קצר. כך זכה סני לשהות תקופה ממושכת על החוף, מאחורי גרדי התיל של מחנה-המעצר בעתלית. הוא שוהרר כעולה, הצטרף לקיבוץ כפר גלעדי, היה חייל קרבי בצה"ל, עד אשר שוב קרצו גלי הים. הפעם שירת על סיפון אניה של שהם.

העץ הסמלי. כיום, נשוי לבת קיבוץ רמת יוחנן ואב לשני צברים, הגר בחיפה, לא שכח סני את הים. ציוריו, לרוב רישומי דיו עדינים, מאוכלסים ימאים, דיגים אי- סתם דמויות שגשג במסעותיהן.

לאחרונה, החל סני מגלה עניין בעצים. הוא ציירם לרוב כבעלי ענפים ומסורגים מאד. כאשר ראה מרדכי נרקיס, מנהל מוזיאון בצלאל הירושלמי, את הציורים ואת תאודתי לעצים, מצא לכך פירוש פסיכולוגי. עצים אלה, לדעתו, היו סימן כי סני (29) מחפש שאים.

אם כן, היתה זו הסמליות היחידה ב- ציוריו. כי סני ויינבראוב מעלה על הנניר את הדמויות אשר רואות עיניו, ובצורה ש- אחרים יכולים לזהותן.

תיאטרון

חיל אמיץ מאד

לפני 21 שנה, התכנסו 800 תלמידי-בית לאולם מוגרבי, השתעשעו משך שעותיים ב- מחיצת החייל האמיץ שוויי, של תיאטרון אהל. מאז הלכו בעקבותיהם למעלה מחצי מיליון ישראלים אחרים.

במרכז הבמה עמד, צעק, התפתל וגיחך כוכב אהל הקבוע, מאיר מרגלית. השבוע התכוננו מרגלית ואהל למאורע חגיגי מיר- חד: הצגת ה-600 של החייל.

גארי קופר (1,93 מ'), בלונדי תכול עיני. פרטים אלה בלבד דיים לעורר סקרנות לכתוב אליו. אין הוא אחד מאותם המת- פארים שהם יכולים לכתוב על כל הנו- שאים. הוא מסתפק בספורט, בעיקר ב- שחייה. על היד הכותבת להיות בת 20 שנה.

לא דווקא יקה

מכתבו של (972/931) נכתב אלי על גבי אוניית חיל הים. כותבו, שהאקלים כמעט מוציאו מדעתו, ישמח מאד לקבל מכתבים מגערה ישראלית. נעים יהיה לו לדעת שצבע שורה ועיניה הם בהירים. כי, נמאס לו כנראה, לראות כל יום את שערו, זקנו ועיניו השחורות. הוא בן 21, יליד אירופה ו"לאו דווקא יקה", רואה הוא צורך לציין.

16 מתוק

שפטו בעצמכם: היש דבר נחמד יותר בעולם מאשר גיל ה-16, שהאנגלים ידעו לכנותו "המתוק"? (972/932).

ת"י לכתוב לך, אלא שחשבתי שאני קט- גה. חברי וחברותי אינם מענינים אותי, למרות שאני ידידה טובה מאד של כו- לם משהו שאיני יר- דעת להגדיר אותו. מלח או לימון, אי- נני יודעת בדיוק. ל- כך פניתי אליך.

אני רוצה להתכ- תב עם משהו מה- מרגיש שהוא מת- אים לגערה בת 16. התעניינות במוסיקה וברוך להשכלה גבו- ה, הם תנאים רא- שוניים להתכתבות.

אצטער אם הוא יהיה יפה מאד או ל- פחות יפה. עליו להיות פשוט בן אדם בעל שכל ולב.

נדמה לי שמכתבי דומה להודעה מס- חרית, אך בגלל שכבר קרעתי שלושה מכתבים דומים, אני משאירה אותו כך.

אילו הייתי סופרת, הייתי מתארת לך בצורה נוגעת ללב, חיה של גערה ש- אינה מוצאת את רע. נדמה לי שאני רואה אותך מחייכת. אבל אין דבר, גם אני מחייכת, כשיש לי מצב רוח ואני נזכרת באותם רגעים שבהם בכיתי על מר גורלי.

לבי מנבא לי שלא אקבל אף תשובה אחת. אף תשובה אחת? אני יכולה לראות בעיני רוחי את הדור המסכן גונח מנטל המשא.

כיוון שידוע לו היטב מה רב ערכו של מכתב בצבא, רוצה (972/933) לכתוב דווקא לנערות המשרתות בצה"ל. רעיון נחמד.

במכתבו אלי השתדל לתת את הרושם שהוא בחר פשוט וחביב, רגיש וער- לנעשה סביבו. סגנונו נעים ופשוט. פרטים נוספים: הוא בן 24, ומלבסי.

ירדנה. אינך צריכה לברוח למדרכה השנייה, כל פעם שאת רואה את חברך לשעבר, אם ינהגו כולם כך, תהיינה המדרכות של תלמידי מצד אחד מלאות גברים ומצד שני נשים. אינך מחוייבת להתנהג כאילו את מתפוצצת משמחה לראותו. מספיק שתשיבי באדיבות ל- ברכת שלומי.

אביבה. נישחת נכון. יש לי אח והוא באמת חבוב מיליון. אך חבל על הטווח. הוא עצל עוד יותר ממני.

נעשה עוול משועל ל- (970/917). טעות דפוס הפכה אותה מגיל 24 ל-42. אני מחזירה לו בזה את נעוריו.

חמז של מכתבים

לחמל של מכתבים מצפה (972/927), ואני כמעט בטוחה שקבל אותם. מדוע? אינני יודעת. לפי מכתבו אין הוא טיפוס יוצא מן הכלל. הוא נראה לי חבר חמוד ואופייני. עם מעט קוצים אשר, יותר משהם דוקרניים, הרי הם עוקצניים.

הוא חייל צעיר בן 19, בוגר שמיניה, שונא מתמטיקה ופיסיקה, אוהב תיא- טרון וסרטים טובים, מתעניין בספרות ובעיקר בשירה. אינני יודעת באיזה אופן הוא עושה זאת, על כל פנים הוא מספר לי שהוא תושב תל-אביב, חיפה וירושלים כאחד, בימים בהם הוא נמצא בחופשה. על כך,

לא יהיה איכפת לו אם הנערות בנות ה-16—18 שתכתוב- נה אליו תהיינה בנות אחד מאותם ה- מקומות.

ראויה (927/928) בהחלט שאפרסם את מכתבה במלך- או: "אמנם עודני תלמידה בת 17,5, אך רומני שלא אט- עה לא אומר שיש לי נסיון וחוכמת חיים יותר מכפי גילי. נוכחתי לא- אמת כי נפש האדם

חוקה הרבה יותר מגופו. רוב האנשים מחפשים באדם פנים יפות, גוף נאה ו- הדור חיצוני. אני מחפשת באדם נפש יפה (ולאו דווקא משום שלא נחנתי כתבונות חיצוניות).

לצערי, הנפשות היפות והחזקות ביי- גינו הן מעטות, לעתים בגלל הנוכחות החיצונית והתנאים האובייקטיביים הסר- כבים אותנו. כך או אחרת, הגעתי להש- קפת עולם סוציאליסטית, ומסרתי היא להצטרף אל אחד מקיבוצי השומר ה- צעיר, לאחר שאסיים את לימודי בששתי הספרות והמוסיקה.

הריקנות והגיהן של הנוער שלנו מי- בחילה אותי. אני מתעניינת התעניינות כנה (ולא מתוך סנוביות, כדי להיראות אינטליגנטית) במדעי החברה, סוציולוגיה, כלכלה, היסטוריה וספרות, ובאמנויות השונות בהן אני מוצאת ביטוי מעודן של החברה האנושית, וכן ביטוי אינדיבידואלי לרגשות ומחשבות יחידים.

רוצה אני להתכתב עם נער רציני, חושב ונכון, המעריך כמוני את נפש האדם והרגש האנושי שבו, והרואה עצמו כבעל נטיות דומות לשלי.

אכזבתי שז צבר על אף גילו הצעיר, 21, אומר (972/929), כי הוא למוד אכזבות מבנות מיני. צבר זה הוא יצור חברותי ובעל נפש רגישה, המשתדל להבין את הוולת. כך על כל פנים הבטיח לי. חובביותו מוסיקה, בידור טוב (מה בדיוק, לא מירט) ספורט וצילום.

הוא רוצה לצפות למכתב מגערה בגיל 20—16, "חברמנית ומשלנו", כדבריו. כתובנה לו, בנות, אך אל תאכזבנה אותו!

בלונדי, ספורטאי וענק (972/930) הוא משוגע. לטילום. הוא גם קיבוצניק, גבה קומה עוד יותר מי-